

Comentariu realizat de pastorul Alejandro Bullon

STUDIUL 2

Daniel și timpul sfârșitului

Bună prietene! Săptămâna trecută am văzut că există un conflict universal spiritual între Hristos și Satana. Armele folosite nu sunt nici bombe și nici tunuri ci idei, iar câmpul de bătaie este °inima ființei umane. În această săptămână vom vedea acest conflict reflectat în experiența profetului Daniel din Daniel capitoul 2, deși vom analiza și părți din alte capitole. Te invit să îți imaginezi scena următoare. Într-o tristă după amiază îi vedem pe Daniel și pe prietenii lui care au fost smulși din țara lor, cultura lor, din casa părinților lor pentru a fi luați într-o țară străină și necunoscută al necunoscutului rege Nabucadnetar. Ce le rezervă oare viitorul acestori tineri? Câți ani vor rămâne rătăciți pe acest pământ străin? Se vor întoarce oare în căminul lor? Aceste întrebări pe care și le puneau în călătoria lor spre Babilon sunt întrebări pe care ar trebui să ni le punem și noi, pentru că la fel ca și ei suntem peregrini, protagoniști ai aceluiaș conflict, pentru că și noi am fost smulși într-o zi din casa noastră și aduși într-o țară străină. Suntem sclavi și peregrini într-o lume ciudată, plină de durere și moarte. Suferim de multe ori fără să înțelegem de ce. Care este obiectivul, motivul dușmanului nostru pentru a te face să suferi dacă acumia chiar treci printr-un moment dificil al vieții tale. După cum am văzut cărțile Daniel și Apocalipsa are la bază lupta dintre Hristos și Satana. Această luptă o putem vedea într-o formă explicită chiar la începutul cărții lui Daniel. Daniel 1,1 spune:

În al treilea an al domniei lui Ioiachim, împăratul lui Iuda, Nebucadnețar, împăratul Babilonului, a venit împotriva Ierusalimului și l-a împresurat.

Interesant de observat că aici găsim două orașe aflate în conflict, Babilon și Ierusalim. Aceste două orașe sunt menționate de mai multe ori în Biblie. Prima dată când Babilon apare în Geneza 11 cu ocazia construirii turnului Babel, unde ființele umane provocau suveranitatea divină construind un turn înalt cu dorința să ajungă până la cer. Îți amintești că Lucifer de asemenea dorea să se înalțe până la cer? Aici este reprezentat Lucifer prin încercarea de a construi turnul Babel, iar de aici vine și numele de Babilon.

Ierusalim este celălalt oraș care apare în cartea Geneza ca și Salem țara lui Melhisedec, preot al Dumnezeului celui Preaînalt , iar Biblia ne dă destule indicii pentru a ne face să înțelegem că acesta este un simbol al lui Isus Hristos, prinț al păcii.

Acumia îți dai seama? Babilon, cetatea care îndrăznește să provoace suveranitatea divină și pe Ierusalim orașul prințului păcii. Când ajungem la cartea Apocalipsa cele două orașe vor apărea din nou, Babilon orașul corupt care va fi distrus și niciodată nu va mai fi găsit iar Ierusalimul fiind sfânta cetate care va coborâ din cer. Iată că deși cele două orașe au existat cu adevărat au devenit în timp simboluri, elemente profetice. Babilonul reprezintă guvernul răului, a neascultării, a păcatului, a răzvrătirii împotriva lui Dumnezeu în timp ce Ierusalimul reprezintă orașul umilinței, ascultării, a adevărului. De asemenea putem observa că în Biblie pe parcursul istoriei, Babilon este dușmanul Ierusalimului și se războiește contra acestuia. Pe vremea lui Daniel de exemplu,

cucerește Ierusalimul și ia lucrurile sfinte din Templu. Această atitudine a regelui Nebucadnetar de a lua lucrurile din Templu și a le duce în țara sa pentru a le pune în slujba dumnezeului lui are o mare importanță pentru că are de a face cu marele conflict al secolelor. Cu această atitudine regele Babilonului dorea să demonstreze superioritatea dumnezeilor lui, dând de înțeles că cine comandă din acel moment erau dumnezeii babilonieni și nu Dumnezeu lui Iuda. Suveran era dumnezeul Babilonului, lui i se datora închinarea și ascultarea.

Îți dai seama că în spatele acestei istorii este închinarea? Percepi dorința dușmanului de a cere a fi adorat, închinare care îi corespunde numai lui Dumnezeu? Dar lucrurile nu au rămas așa! Primele capitole ale cărții lui Daniel arată că Satana dorește să șteargă din ființa umană orice urmă de închinare la Dumnezeu. Iată cum începe această istorie. Împăratul cere să i se aducă tineri care să poată fi pregătiți, învățați și așa întâlnim de Daniel și prietenii săi.

Acești tineri dintotdeauna au fost credincioși lui Dumnezeu, iar acum sunt scoși din poporul și cultura lor. Care este intenția regelui dușman? Scufundarea completă a lor în cultura Babilonului, învățându-i limba, obiceriurile, dieta etc...cu obiectivul de a sluji în palatul regelui. Ei trebuiau să stea în picioare înaintea regelui. Care rege? Nabucadnetar!

Al doilea pas al regelui dușman este schimbarea numelui, prin aceasta regele transmitea ideea că „eu sunt cel care am învins, am obținut ceea ce mi-am dorit, acești tineri care înainte slujeau lui Iehova acum vor sluji dumnezeilor Babilonului”. Dar acest rege nu știa că această luptă nu se câștigă pe dinafară. El putea să schimbe numele copiilor lui Dumnezeu, dar nu putea să le schimbe inimile. Acești tineri în inima lor au decis să se închine numai Dumnezeului lor Iehova, Creatorul cerului și a pământului. Dumnezeu Israelului a fost marele învingător din inimile lui Daniel și a prietenilor lui.

Dar iată că există și o a treia încercare de a supune acești tineri dumnezeilor babilonieni. Schimbarea dietei. Tu știi prea bine că din punct de vedere fizic ești ceea ce mănânci iar intelectual și spiritual ești prin ceea ce vezi, auzi și citești. Aceasta este o lege naturală a vieții. Astăzi dușmanul aproape că își îndeplinește obiectivul de a distruge imaginea lui Dumnezeu în oameni schimbându-le dieta.

Societatea astăzi ne învață să mâncăm și să ne îngrijim conform principiilor regelui dușman. Dar fără îndoială că istoria biblică ne spune că Daniel și-a pus în inima sa să nu se spurce cu mâncarea regelui. Ce decizie extraordinară! Adevărata bătălie nu se desfășura numai între două națiuni, adevărata luptă se dădea ptr controlul inimii umane iar tinerii evrei deși învinși din punct de vedere fizic au fost învingători pe teren spiritual luând decizia să servească numai Dumnezeului lui Israel. Scriptura spune că Daniel a căpătat trecere înaintea lui Arioc căpitanul împăratului, iar de aici vedem cum până și dușmanul ajunge să admire credinciosia unui copil al lui Dumnezeu. Nu există motive pentru a ceda presiunii, indiferent de cât de mare este aceasta, lumea este dispusă să se predea înaintea evidenței puterii lui Dumnezeu care lucrează în favoarea poporului Sau credincios. Rezultatul a fost că în momentul în care împăratul a cerut sfat tinerilor evrei în toate lucrurile în ce privește înțelepciunea și inteligența, i-a găsit de zece ori mai buni decât magii și astrologii care existau în toată împărăția.

Te rog să notezi nota subtilă cu care împăratul a încercat să șteargă orice evidență de ascultare și credincioșie a acestor tineri față de Dumnezeu. Dar amintește-ți că pe lângă faptul că Babilonul era dușmanul Israelului, de asemenea este și simbolul tuturor puterilor răului care dorește să lupte împotriva poporului lui Dumnezeu din toate timpurile. Arma cu care a luptat dușmanul cu tinerii aceștia la început a fost seducția. Acestor tineri li s-a promis avantaje, li s-au dat nume sofisticate, li s-a oferit mâncarea regelui, au fost așezați în rândul unui grup privilegiat pentru a primi o educație specială, li se spunea că vor fi mai buni decât au fost în țara lor. Daniel și prietenii lui nu au fost obligați cu nimic, arma pe care dușmanul a folosit-o a fost seducția, aceeași armă folosită cu Eva în Eden. Nabucadnetar nu le-a interzis să se închine Dumnezeului lor ci a dorit că acești tineri să se adapteze la cultura babiloniană și fără să își dea seama să uite că sunt israeliti. Împăratul știa că anturajul are o mare putere de a absorbi, seduce orice persoană. Dar această armă nu a funcționat cu tinerii evrei, ei au decis că în ciuda faptului că sunt pe pământ păgân să rămână credincioși lui Yehova. Iată ce spune Isus în Luca 16,10:

10. Cine este credincios în cele mai mici lucruri este credincios și în cele mari; și cine este nedrept în cele mai mici lucruri este nedrept și în cele mari.

Acest text demonstrează că dacă nu învățăm să fim credincioși lui Dumnezeu în timpuri de libertate nu vom reuși să rămânem credincioși când persecuția și momentele grele vin. Trebuie să învățăm să rămânem credincioși lui Dumnezeu acuma când nimeni nu ne persecută pentru credință.

În partea a doua a acestui studiu vedem cum Dumnezeu îi trimite un vis lui Nabucadnetar și nimeni nu este capabil a i-l interpreteze. Dar Dumnezeu îl folosește pe Daniel ca și instrument puternic pentru a interpreta visul marelui împărat. Dar Daniel nu și-a atribuit slava acestei descoperiri ci a spus ceea ce găsim scris în Daniel 2, 20.23:

20. Daniel a luat cuvântul și a zis: "Binecuvântat să fie Numele lui Dumnezeu, din veșnicie în veșnicie! A Lui este înțelepciunea și puterea. 21. El schimbă vremurile și împrejurările; El răstoarnă și pune pe împărați; El dă înțelepciune înțelepților și pricepere, celor pricepuți! 22. El descoperă ce este adânc și ascuns; El știe ce este în întuneric și la El locuiește lumina. 23. Pe Ține, Dumnezeul părinților mei, Te slăvesc și Te laud că mi-ai dat înțelepciune și putere și mi-ai făcut cunoscut ce Ți-am cerut noi; căci ne-ai descoperit taină împăratului!"

Te rog să observi că în ciuda faptului că dușmanul cere să fie adorat, pentru că din păcate așa sunt ființele umane, cer să fie adorate, Daniel în schimb se închină numai lui Dumnezeu iar rezultatul este descoperirea lui Dumnezeu împăratului pagan cu privire la viitorul istoriei universale, arătându-i că El deține controlul absolut. Deși de multe ori ființele umane cred că ei sunt cei care dețin controlul, în realitate Cel care deține controlul este Dumnezeu.

Vom trece la partea a treia a studiului, iar aici dușmanul văzând că seducția nu a avut efectul scontat pentru tinerii evrei schimbă strategia și trece la amenințări și persecuție. Nabucadnetar nu este altceva decât o marionetă a istoriei atras fiind de o putere răutăcioasă care caută cu disperare gloria pentru ea. În cartea lui Daniel găsim două prezentări care nu sunt numai evidente istorice ci forme concrete pe care Satana le va folosi pe parcursul secolelor de persecuție

și amenințări pentru a obține ce dorește. Și ce dorește? Închinarea și adorarea ființelor umane. Deja am văzut că în capitolul 2 din Daniel se relatează visul lui Nabucadnetar, unde prin intermediul unei imense statui, Dumnezeu i-a descoperit împăratului destinul națiunilor care vor domina lumea din timpurile babiloniene și până astăzi. În interpretarea visului profetul a avertizat împăratul că el era capul de aur. Așa că regele a început să se întrebe, de ce este numai capul, de ce trebuie să se ridice o altă împărăție după el? El nu a putut accepta că Dumnezeu este împăratul istoriei și a dorit să ia în mâinile sale controlul evenimentelor. Așa că a realizat o statuie de aur a cărei înălțime era de 70 de coti și lățime de 6 coti și a înălțat-o în valea Dura în provincia Babilon. O prietene, acolo era foarte mult aur. În visul său el era reprezentat numai prin capul de aur, dar el a dat porunca să se facă statuia întreagă din aur. Aici observăm din nou lupta pentru suveranitate, control absolut. Cel creat nu se mulțumește cu postura sa, dorește să fie creator. De ce să fie el numai parte a istoriei? De ce să nu fie el istoria întreagă? Nu contează ceea ce Dumnezeu spune, eu vreau să am totul în mâinile mele.

Dar fără îndoială că ambiția împăratului nu se oprește aici, are pretenții și anume două lucruri care sunt rezervate numai lui Dumnezeu, închinarea și ascultarea. Așa că iată ce anunță un crainic al regelui anunță cu glas tare în Daniel 3,4:

4. "Iată ce vi se poruncește, popoare, neamuri, oameni de toate limbile! 5. În clipă când veți auzi sunetul trâmbiței, cavalului, chitarei, lăutei, psaltirei, cimpoiului și a tot felul de instrumente de muzică, să vă aruncați cu fața la pământ și să vă închinați chipului de aur pe care l-a înălțat împăratul Nebucadnetar.

Și care este atitudinea tinerilor evrei în fața acestei porunci? Ei știu ce spune Legea lui Dumnezeu "Să nu ai alți dumnezei afară de Mine! Să nu te închini înaintea lor și să nu le slujești!". În acest punct al relatării descoperim un alt aspect al conflictului. Oamenii care nu se tem de Dumnezeu vor acuza și persecuta pe cei care respectă Legea divină. Așa că acești oameni au fost la împărat să îi părăsască pe tinerii evrei că nu se închină chipului. Daniel 3,12-14:

12. Dar sunt niște iudei, cărora le-ai dat în grijă treburile ținutului Babilonului, și anume Șadrac, Meșac și Abed-Nego, oameni care nu țin seama deloc de ține, împărate. Ei nu slujesc dumnezeilor tăi și nu se închină chipului de aur pe care l-ai înălțat tu!" 13. Atunci Nebucadnetar, mâniat și plin de urgie, a dat poruncă să aducă pe Șadrac, Meșac și Abed-Nego. Și oamenii aceștia au fost aduși îndată înaintea împăratului.

14. Nebucadnetar a luat cuvântul și le-a zis: "Înădins oare, Șadrac, Meșac și Abed-Nego, nu slujiți voi dumnezeilor mei și nu vă închinați chipului de aur pe care l-am înălțat?"

Și iată că Împăratul îi chiamă la el și se arată compasiv, înțelegător încercând să raționeze cu ei să reconsidere decizia luată, dar în același timp le da de înțeles că închinarea nu se negociază. Dar deși rezultatul era pedeapsa cu moartea tinerii nu s-au lăsat intimidați.

Într-o zi prietene, conform profeției din Apocalipsa 13, noi copiii lui Dumnezeu vom puși în situația de alege închinarea la Dumnezeu sau în fața puterii umane, iar pedeapsa va fi la fel, pedeapsa cu moartea. Dar fără îndoială în această istorie mai găsim un detaliu, statul își

asumă rolul de persecutor. Argumentul folosit pentru a persecuta, maltrata și întemnița este faptul că aceștia sunt o amenințare pentru ordinea publică pentru că nu respectă legile.

Istoria din Daniel 3 este o istorie cu tentă profetică pentru că dacă vei studia Apocalipsa 13 mai târziu, vei vedea că istoria se repetă iar rezultatul închinării la Dumnezeu va fi pedeapsa cu moartea. Tinerii din Babilon au fost aruncați într-un cuptor încins de șapte ori mai mult. Dar acolo, în cuptor, s-a întâmplat ceva minunat, flăcările nu sunt capabile să devoreze acești tineri, fii ai lui Dumnezeu. Când împăratul se uită în cuptor se surprinde văzând în loc de trei patru persoane: Daniel 3,25:

"Ei bine, eu văd patru oameni umblând slobozii în mijlocul focului și nevătămați; și chipul celui de al patrulea seamănă cu al unui fiu de dumnezei!"

Și cine crezi că era cel al patrulea? Clar că Isus Hristos, pentru că El niciodată indiferent de probleme prin care treci nu te va lăsa singur. Poate fi închisoare, persecuție, suferință sau durere, dar niciodată nu vei fi singur.

În partea a patra a studiului vom vedea că Nabucadnetar până la urmă recunoaște puterea inefinită a lui Dumnezeu. Pentru 7 ani iată-l nebun, trăind ca un animal pe câmp, iar în mizeria lui nu îi rămâne altă alternativă decât să își recunoască nebunia și să realizeze că suveran este numai Dumnezeu.

De multe ori Dumnezeu acceptă trecerea copiilor săi prin valea suferinței și a durerii pentru că este singura modalitate de trezire din somnul indolenței spirituale. După această dură experiență împăratul se poacă și recunoaște atotputernicia lui Dumnezeu.

Eu te întreb: cât timp trebuie Dumnezeu să aștepte pentru ca tu să îl accepți ca Dumnezeu al tău? Va fi oare nevoie de 7 ani de nebunie? Nabucadnetar și-a pierdut mințile, da tu poți pierde averea, mâinile sau picioarele, casa sau orice altceva. El te cheamă cu dragoste, dar tu te poți încăpățâna iar El poate permite ca viața să te lovească pentru că poate, poate te vei trezi, poate vei realiza că te împotrivesți lui Dumnezeu.

Ajungem la sfârșitul studiului și vom vorbi despre credinciosia lui Daniel când s-a lovit de porunca împăratului care îi interzicea a continua să se roage Dumnezeului sau. Dar el a continuat să se roage rămânând credincios lui Dumnezeu în ciuda circumstanțelor impotrivoare. Marea lecție pe care avem nevoie să o învățăm este că viața nu este o mare de trandafiri pentru cei care doresc să fie credincioși lui Dumnezeu.

Dacă tu dorești o viață de confort, comoditate, fără dificultăți și probleme pe drumul credinței, trebuie să știi că nu aceasta este viața creștinului. Dar nici să gândești că viața creștinului este numai suferință, este o idee falsă. Dumnezeu este atotputernic și te va proteja și conduce în orice împrejurare, dar dacă vrei că să îi fii credincios lui Dumnezeu trebuie să te pregătești pe măsură ce ne apropiem de timpul sfârșitului despre care tocmai am studiat și vom studia în acest trimestru.

Pe măsură ce ne apropiem de timpul sfârșitului dușmanul va folosi împotriva noastră seducția, ispita, iar când va vedea că aceasta nu are efect asupra noastră va trece la persecuție, dacă nu a mers cu falsa dragoste va încerca să te oblige să mergi pe calea sa. Dar dacă vei învăța să rămâi credincios în vremuri de libertate atunci vei fi credincios și în vremuri de stramtorare.

Dumnezeu să te binecuvânteze, să fie cu tine în orice moment și pentru totdeauna!

Traducere si Tehnoredactare: Gabriel Radu

www.7adventist.com/studiu/

lectiuneazs@yahoo.com